Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

bleiben unenträthſelt, bis man ſich der heſychiſchen Gloſſe: *Δουσάρην· τὸν Διόνυσον, Ναβαταῖοι κτλ.* oder einer andern aus der nicht eben großen Anzahl von Stellen erinnert, welche über die arabiſche Gottheit Duſares ſeit Selden (de diis Syris synt. II c. 4) von den Mythologen *) geſammelt ſind. Nun ordnen ſich aber alsbald die ſinnlos in zwei Wörter auseinander geriſſenen Buchſtaben *δους αρειος* ohne die geringſte Aenderung von ſelbſt zu dem Eigennamen *Δουσάρειος* zuſammen, der von *Δουσάρης* eben ſo untadlig gebildet iſt wie *Διονύσιος* von *Διόνυσος*. Und der wiedergefundene Perſonenname kann dann weiter zur Berichtigung des Ethnikon *Πατραῖος* benutzt und wiederum ſeinerſeits durch das berichtigte Ethnikon bewährt werden. *Πατραῖος* nämlich erweckt zunächſt den Gedanken an das achäiſche Paträ, aber ſogleich auch das Bedenken, daß von Paträ das Ethnikon regelrecht nicht auf —*ος* ſondern auf —*εύς* gebildet wird. Tritt nun die Unwahrſcheinlichkeit hinzu daß ein Peloponneſier einen ſo ausgeprägt arabiſchen Namen, wie es *Δουσάρειος* iſt, geführt habe, ſo wird wohl Niemand ſich dagegen ſträuben, aus *Πατραῖος*, durch Aenderung des *α* in *ε*, *Πετραῖος* zu gewinnen, d. h. das regelmäßige Ethnikon von *Πέτρα Ναβαταίων*, wie Strabon (767, 776 Caſ.), zum Unterſchied von gleichnamigen Oertern, dasjenige Petra bezeichnet, nach welchem das peträiſche Arabien benannt wird. Einen an den Controverſen der griechiſchen Philoſophen theilnehmenden Schriftſteller aus der arabiſchen Felſenſtadt hervorgehen zu ſehen darf nicht Wunder nehmen, da die anſehnliche, auch Römer einſchließende, Fremdenniederlaſſung in Petra, welche nach Reiſeberichten eines der ſtoiſchen Athenodore (ſ. oben S. 76) bereits Strabon (779 Caſ.) erwähnt, früh neben dem Handels- auch den geiſtigen Verkehr der verſchiedenen Nationen dort befördern mußte.

ten Ausgabe (ed. Felicianus Venet. 1545. 8) ſind fol. 32ª Spiritus und Accent in *Ἄρειος* hinzugekommen.

*) Wetzſtein (Hauran und die Trachonen S. 112, 113) giebt Nachweiſungen für die arabiſche Litteratur.

Breslau, Januar 1862. Jacob Bernays.

Handſchriftliches.

Die Lucianiſchen Handſchriften auf der Marcusbibliothek zu Venedig.

(Nachtrag zu Luciani codicum Marcianorum lectiones. Edidit Iul. Sommerbrodt. Berol. apud Weidmannos MDCCCLXI.)

Luciani Navigium s. Vota.

Ed. Teubn.	Cod. 434.
cap. 1. *καὶ ποιεῖν*	om. *καὶ*
πέρα τοῦ μέτρου	*πέραν τοῦ μετρίου*
μίαν	om.

Ed. Teubn.	Cod. 434.
cap. 1. εἰς Ἰταλίαν	Ἰταλία om. εἰς
κατ᾽ ἄλλο	κατὰ ἄλλο
Νὴ Δία	μὴ Δία
οὐκ οἶδ᾽ ὅπου	οὐκ οἶδα ὅπου
μετὰ σὲ δὲ	om. δὲ
παρέπεμψε	παρέπεμπε
cap. 2. μακρὰ χαίρειν	μακρὰν χαίρειν
πρόχειλος	πρόχειρος
ἐλεύθερον	ἐλευθέριον
cap. 3. εὐγενείας	εὐγενὲς
Αἰγυπτίας	αἰγυπτίοις
ἔστε πρὸς τὸ ἐφηβικὸν	ἕς τε τὸ προεφηβικὸν
cap. 4. τὰς ἐπιβολὰς	ἐπιβουλὰς om. τὰς
ἄνω	om.
ἐκεῖνον	om.
cap. 5. παράσειον	παράσιον
κατὰ τὴν πρύμναν	μετὰ τὴν πρ.
ἐνιαύσιον	ἐναύσια
ἔσωζεν	om.
Ἥρων	ἥρως
cap. 7. κατήγαγε	κατήγαγον
ἑβδομαίους	ἑβδομαῖος
πλαγίους	πλαγίως
ἐκεῖθεν δὲ	ἐκεῖθέν τε
περιπεσόντας	om.
Χελιδονέας	Χελιδονέα
διὰ τοῦ Αὐλῶνος	om.
cap. 8. ἀπόξυροι	ἀπόξηροι
παραθηγόμεναι	παραθιγόμεναι
κυματωγὴν	κυμαγωγίαν
τῷ σκοπέλῳ	αὐτῷ σκοπέλῳ
cap. 9. ἀναδεῖξαι	ἀναδεῖξαι λαμπρὸν
ἀπὸ τῆς Λυκίας	λαμπρὸν ἀπὸ τῆς Λυκίας
ὡς γνωρίσαι	καὶ γνωρίσαι
Λιοσκούρων τὸν ἕτερον	Λιοσκούρω om. τὸν ἕτερον
ἐπικαθίσαι	ἐπικαθῆσαι
κατευθῦναι	καταθῦναι
ἐς τὸ πέλαγος	εἰς τὸ πέλαγος
ἐτησίας	αἰτησίας
ἐς Πειραιᾶ	εἰς Πειραιᾶ
ὑπὲρ τὴν Μαλ.	ὑπὲρ τὸν Μ.
cap. 10. δυεῖν	δυοῖν
ἐπιτείνωμεν	ἐπιτείνω
cap. 11. ἱματίου σε λαβ.	ἱματίου σου λαβ.
ὑπελθοῦσα — λογισμῷ	om.
ἀποβλέποντα	ὑποβλέποντα
ὀκνήσῃς	ὀκνήσεις
καὶ στέγειν	καὶ σέ γᾶν
πρὸς ὑμᾶς	πρὸς ἡμᾶς
cap. 12. τρυφῆς	τῆς τρυφῆς
φασι	φησι

Ed. Teubn.	Cod. 434.
cap. 13. *παρὰ τὸν Ἰλισσὸν*	*παρὰ τὴν Ἴλιππον*
ἀφεὶς	*ἀφ᾽ ἧς*
κατέδυσας	*κατέδυσε*
ἀνέτρεψας	*ἀνέστρεψας*
cap. 14. *καὶ ταῦτα*	om. *ταῦτα*
ἀλλὰ ὅρα	*ἀλλ᾽ ὅρα*
παραμυθήσομαί σου τὸ πτ.	*παραμυθήσωμαί σε τὸ πταῖσμα*
εἰ καὶ	om. *εἰ*
ἡμεῖς δὲ	*ὑμεῖς δὲ*
τὴν Ἴσιν	om. *τὴν*
cap. 15. *προεισελθὼν*	*προσελθὼν*
ἡμεῖς γε	*ἡμεῖς τε*
πρώην καὶ ἐς Αἴγιναν	*πρῶτον εἰς Αἴγιναν*
προεισελθὼν	*προσελθὼν*
οὐδὲ οἶσθα	*οὐ γὰρ*
cap. 16. *τὸ λοιπόν ἐστι*	*τῶν λοιπῶν* om. *ἐστι*
αἰτῶμεν	*αἰτοῦμεν*
εὐφρανούμεθα	*εὐφρανάμεθα*
ὑποκείσθωσαν παρέξοντες	*παρέξοντες ὑποκείσθωσαν*
cap. 17. *πρὸ τοῦ Λιπύλου*	*πρὸς τὸ Λιπ.*
cap. 18. *τὸν παῖδα*	om.
τὸν κομήτην	om. *τὸν*
ὁ ἀριθμὸς	om. *ὁ*
cap. 19. *τοῦτο ἔγωγε*	om. *τοῦτο*
ἡμέτερα	*ὑμέτερα*
προκομισθῆναι	*προσκομισθῆναι*
τὸν νεώνητον	om.
cap. 20. *ὠνησάμην*	*ὠνησαίμην*
εἴ ποτε δὴ	*εἴ ποτε δὲ*
τὸ Σικυώνιον π.	*τὸ συκιόνιον π.*
ἔστω	*ἔσται*
cap. 21. *Σισύφειον*	*σισύφιον*
εὐχήν	*ἀρχήν*
πλουτῶν	*πλουτω*
cap. 22. *ἀλουργὶς*	om.
π. γε αὐτοῖς	*π. γε αὐτοὶ*
προσαραξάτωσαν	*προσαρραξάτωσαν*
δόξῃ, προκύψας	om.
τις πένης	om.
οἷος	*οἷς*
φιλοφρονήσομαι	*φιλοφρονήσαιμι*
ὅσον δισχιλίους	*ὅσους δ.*
cap. 24. *θαυμάσια*	*δημόσια*
ὃν ἐκ τοῦ Κερ.	*οὗν ἐκ τοῦ Κ.*
cap. 25. *ὑμῖν*	*ἡμῖν*
ἐς ὑπερβολὴν	*δὲ ὑπερβολὴν*
cap. 26. *γυψὶ*	om.
ἐκπεσόντας	*ἐκ* c. lacuna
cap. 27. *ἀφῶ*	om.
Φανομάχῳ	*φαινομάχῳ*
καὶ λῃστὰς	*ἢ λῃστὰς*

Ed. Teubn.	Cod. 434.
cap. 27. αἴτιος ὁ θησαυρὸς	ὁ θησ. αἴτιος
σ᾽ μοι	μοὶ σύ
ἔτι λήψῃ	οὔτι λήψῃ
cap. 28. ἦν γε	ἦν τε
εἴ τις αλλος	om. ἄλλος
παρὰ πατρὸς	παρὰ τοῦ πατρὸς
ἐπ᾽ ἄλλῳ	ἐπ᾽ ἄλλους
τὸ ὁπλιτικὸν	om. τὸ
cap. 29. ἄριστος	om.
μείζονα	μεῖζον
τὸ κεφ. αὐτὸ	om. αὐτὸ
τοιοῦτον ἡμῖν	om. ἡμῖν
cap. 30. εἰς τὸ Περσικὸν	ἐς τὸ Περσικὸν
τιμῶν	τεμὼν
καὶ οὐδὲ	om. καὶ
ἐξενέγκῃ	ἐξενεγκεῖν
ἐς μέσους τοὺς πολεμίους	ἐς μέσον τ. π.
ἐφίππιον	ἐφίππειον
εἰ μέλλω	εἰ μέλλων
τε ἄνω καὶ κάτω	ἄνω τε καὶ κάτω
cap. 31. σε	om.
τοὺς ἱππέας	om.
ἐχέτω	ἀρχέτω
οὗτοσὶ	οὑτωσὶ
cap. 32. προΐωμεν	προσίωμεν
διαβάλλωμεν	διαλάβωμεν
Ἰωνίαν	Ἰονίαν
διὰ Καρίας	om. διὰ
Πισιδῶν	Πισιδῶνα
ἄχρι ἂν	ἄχρις ἂν
cap. 33. Ἐμὲ	ἐμὲ γὰρ
ἐπὶ Ἀρμενίους	om.
ἐς τὰ γυμνὰ	ὀστᾶ γυμνὰ
ἢ Βάκτρα	καὶ Βάκτρα
ἀποτετμῆσθαι	τετμῆσθαι
ἡμῖν ἐν τοσούτῳ	ἐν τούτῳ om. ἡμῖν
cap. 34. παρήλθομεν	om.
ἱππέας τε	om. τε
cap. 35. τὴν ἐπὶ Κτησιφῶντος	τὴν τοῦ Κτ.
γενόμενος	ἀπαγόμενος
σὺ δὲ τί — δοκιμάζεις	om. τί
κατὰ μεσημβρίαν γὰρ	om. γὰρ
ἀνατετραμμένης	ἀναγεγραμμένης
ἀναπαυσασθαι	ἀναπαύεσθαι
τὸ λοιπὸν	om.
στρατιώταις κάθησαι	καθισαι στρατιώταις
Εὖ γε	om.
καὶ — γνώμην	om.
cap. 36. Πρόσιμεν δὴ	Πρόσιμεν δὲ
ἔσεσθε	ἔσεσθαι
προδώσετε	προδῶτε
ἐπειδὰν	ὅταν

Ed. Teubn.	Cod. 434.
cap. 36. ἀλαλάξαντες	ἀλλάξαντες
ὄντας	om.
cap. 37. τὸ τρωθῆναι	om. τὸ
ἐπιπόλαιον μέν μοι	ἐπιπόλαιον μέν σοι
cap. 38. ὑμῶν	ἡμῖν
καὶ καθαιρήσω	καθαρήσω om. καὶ
αἷ ἄν	οἵ ἄν
ἔτι	ἤδη
cap. 39. σοι ἡ ἀρχή	σε ἡ ἀρχή
ὅπερ ἄν	ὅπερ ἐὰν
καὶ μῖσος	om.
χρυσῷ	om.
τῶν πολεμίων	om. τῶν
τι ἔθνος	τοι ἔθνος
ἢ ἐπελαύνουσι	ἣν ἐπελαύνωσι
τῶν ἔξω	om.
cap. 40. ὁ πυρετὸς	om. ὁ
εὔγραμμον	ἄγραμμον
ἀνεπαίσθητα	ἀναπαίσθητα
νεῷ	νεὼς
παραμείνῃ	παραμένῃ
cap. 41. οὐκ αἰτήσομαι	om.
cap. 42. καὶ τοιούτους	om. καὶ
ἀεὶ ἐρρῶσθαι	εὖ ἐρρῶσθαι
πρὸς τοῦτο	πρὸς τούτῳ
μοι	μὲ
cap. 43. ἔστω	ἔσται
καὶ ὅτῳ — στόμα	om.
ἐπιμεμημέναι	ἐπιμεμῆναι
ὑπερορῴην	ὑπερορῶ
cap. 44. μετ᾽ ταῦτα ἔχοντα	om. μὲ
τὰ τῶν ἄλλων	om. τὰ
ἀνοίγειν τε	om. τε
ἐν Ἰνδοῖς	ἐν ἰνδοῖν
ἐπιπετόμενος	πετόμενος
ἁπάντων	ἅπαντα
εἴ τινες	οἵ τινες
τῆς γῆς	om. τῆς
εἰ τυχοι	εἰ τύχοιμι
τούς τε αὖ φίλους	om. τε
ὑβριστής	πόρνος
τῶν χρημνῶν	om. τῶν
ὁμιλεῖν ἂν ἐξῆν	ὁμιλοῖεν ἂν ἐξῆ ισαι
κομίσαντα	κομῆσαι (sic)
οἷον δὲ	οἷον δὴ
cap. 45. ὑπερέπτης	ὑπερόπτης
ἐπέραστον	ἐπέρατον
δάκτυλον	δακτύλιον
ἀναγκαιοτάτου	ἀναγκαίου
προσδεῖ	πρὸς διὸς

Ed. Teubn.	Cod. 434.
cap. 45. ὃς περιϑ.	om. ὃς
σε	om.
cap. 46. οἷα	om.
ἐν Συρίᾳ	om. ἐν
ἐμοὶ	ἐμοῖς
μετ' ὀλίγον	om.
ἀνεγρόμενοι	ἀνεγειρόμενοι
λιμώττοντες	λιμώττουσιν
πρὸ ὀλίγου	πρὸς ὀλίγον
τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας	τὰ ἐπὶ τὰς οἰκίας
μάλιστα σὺ	om. σὺ
ἀντὶ πάντων	ἀπὸ πάντων

J. Sommerbrodt.

Die angeblichen Palimpseſt-Fragmente des Feſtus in Montpellier.

Hr. Fr. Oehler macht im Philologus Bd. 17 S. 159 gelegentlich auf die „koſtbare Reliquie" des Feſtus aufmerkſam, „die bis heute wohl noch von wenigen gekannt in den Schränken der Bibliothek der mediciniſchen Schule in Montpellier ruht" und ſpricht den Wunſch aus, daß es bald gelingen möge, „dieſen Schatz" zu heben. Was es mit „dieſem Schatze" auf ſich habe, iſt von mir ſchon 1847 in den Monatsberichten der Berl. Akademie S. 407 fg. angedeutet, näher erörtert von H. Keil ebendaſelbſt 1852 S. 159 fg.

M. Hertz.

[„Was der Verfaſſer des Kataloges (Catalogue général des manuscrits des bibliothèques des départemens p. 338), bloß durch eine falſch geleſene Ueberſchrift verleitet (er las Tractatus Pompei Fe . . de re . . . ſtatt tractatus Pompeii gram.) für Fragmente des Feſtus anſah, ſind Stücke aus dem bekannten Tractat des Grammatikers Pompejus, Alles Andere aber Fragmente aus dem 8ten Buche des Priscian. Von der Schrift war ſelbſt ohne Anwendung von Reagentien mit leichter Mühe noch ſo viel deutlich zu erkennen, daß die einzelnen Stücke erkannt und an ihrer gehörigen Stelle untergebracht werden konnten." So Keil. Vor ihm Hertz: „Die Hſ. der Bibliothek der école de médecine (Nr. 141 aus dem 9ten Jahrh.) zu Montpellier ſollte nach einer Angabe Libri's im Januarhefte des Journal des Savans 1842 Fragmente des Feſtus enthalten: dieſe vermeintliche Entdeckung . . . . zeigte ſich als nichtig."] D. R.

Kritiſch-Exegetiſches.

Zu Sophokles.

In der Antigone des Sophokles richtet gleich im Eingang Antigone an ihre Schweſter Ismene die Frage, ob ſie nicht wiſſe, welch neues Unheil ihr Haus betroffen habe. Hierauf antwortet Ismene: